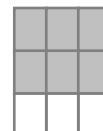




Datum: 22.03.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Reportaža
Autori: R.Dragović
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 500
Tiraž: 165227



Naslov: U klinču sa piratima

Strana: 10

ПРИПАДНИЦИ НАШЕ ВОЈСКЕ БОРИЛИ СЕ СА ГУСАРИМА У СОМАЛИЈИ



У клинчу са
пиратима

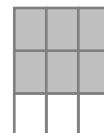
23.02.2014 14

СТРАНА 10.



Datum: 22.03.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Reportaža
Autori: R. Dragović
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 500
Tiraž: 165227



Naslov: U klinču sa piratima

Strana: 10

ДВАНАЕСТ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ ТРИ МЕСЕЦА УЧЕСТВОВАЛО У МЕЂУНАРОДНОЈ ОПЕРАЦИЈИ У ИНДИЈСКОМ ОКЕАНУ



Обезбеђивали брод "Каролина скан", који је превозио храну за народ Сомалије

ПАДОБРАНЦИ МЕЂУ МОРНАРИМА

ТИМ Војске Србије на обезбеђењу бродова чинило је 12 припадника Специјалне бригаде, која важи за елитну јединицу Војске Србије. На трговачки брод, стицајем околности, тако су стигли војници чије су специјалности потпуно другачије. Међу њима су били речни диверзанти, падобранци, противтерористи...

- То се показало као добро. Падобранци, навикнути на летење, нису имали никаквих проблема са пловидбом и немирним морем. Сви смо прошли и сложену обуку. Захваљујући томе успешно смо владали свим ситуацијама - наглашавају наши мировњаци.



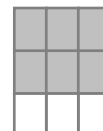
ПОВРАТАК Бојан Бранковић и Жељко Купрешак

Фото З. Јовановић



Datum: 22.03.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Reportaža
Autori: R.Dragović
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 500
Tiraž: 165227



Naslov: U klinču sa piratima

Strana: 10

НЕДЕЉАМА нисмо осетили копно. За три месеца на тлу смо провели свега неколико часова. Момбаса је једна од ретких афричких лука које се сматрају безбедним. Све остало време провели смо у сменама на палуби. Будни и увек са четворе очи. Иако су нам прилазили разни сумњиви и чамци, сомалијски пирати, срећом, заобишли су наш брод.

Своју мисију на броду "Каролина скан" овако описују заставник Жељко Купрешак и старији водник прве класе Бојан Бранковић. Њих двојица део су дванаесточланог тима Војске Србије који је од краја новембра до првих дана марта био ангажован у мултинационалној операцији ЕУ АТАЛАНТА. Њихов задатак је био да од сомалијских пирата непрекидно обезбеђују брод који је у оквиру Светског програма за храну превозио хуманитарну помоћ за народ Сомалије.

- Напади на бродове у Индијском океану веома су чести - причају своја поморска искуства двојица припадника Специјалне бригаде у Панчеву. - Рибарски бродови тамо су на сваком кораку и велики је ризик да се под велом риболова крију пирати. Такав је њихов метод. Веома су опасни, брзи и добро нао-

СПРЕМАН НОВИ ТИМ

АНГАЖОВАЊЕ припадника Војске Србије на обезбеђењу брода који је превозио храну за народ Сомалије у команди мисије АТАЛАНТА оцењено је највишим оценама. Французи, који су нашим војницима били надређени, у својим извештајима нису штедели комплименте на држање и владање српског тима. То је и разлог због кога се Србија нашла у кругу ретких земаља које ће више пута узастопно имати тимове у истој мисији. На исти задатак у Индијском океану већ у јуну упутиће се следећи тим Војске Србије.

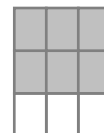


*Постоји ризик
да се под велом
риболова
крију ђусари*



Datum: 22.03.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Reportaža
Autori: R.Dragović
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 500
Tiraž: 165227



Naslov: U klinču sa piratima

Strana: 10



ружани. Чак уколико буду откривени, оружје побацају у море и њихова одговорност нестaje.

Купрешак и Бранковић кажу да су придошлице више пута упозоравали сиренама и рефлекторима. Иако су имали овлашћење и да пуцају у ваздух, за оружјем није било потребе. Њихов задатак је био сложен - требало је брод сачувати током пловидбе, на сидру и током лучког утовара и истовара.

- Свако пристајање у

афричким лукама је ноћна мора за обезбеђење. Због велике гужве у пристаништима и малог броја возова, на сваки већи брод привезује се и по десетак мањих бродова из Индије, Јемена, Кеније... То ствара гунгулу и метеж које су идеална средина за напад пирата, терориста или укрцавање слепих путника - препричава своја поморска искуства заставник Купрешак.

Брод на коме је видљиво била истакнута застава наше



војске није ниједном нападнут. Што није случај и са осталим пловилима. Током боравка наших војника на Рогу Африке је пуцало на све стране. У луци Могадиш нападнут је брод "Андреа", о чему сведочи низ ожиљака од пушчаних зрна на кориту и командном мосту. Свега пар дана по њиховом ступању на дужност терористи су напали аеродром у Могадишу, а у Берберу је у сличном нападу погинуло чак седморо људи.

Наши мировњаци радили су у сменама, а било је ризичних момената када су на позицијама били сви до једног. Вођа смене држао је радар у командном мосту, раме уз раме са капетаном, старим руским морским вуком. По двојица су била на митраљезима распоређеним на палуби дугој 100 метара. Требало је у пуној приправности добро осматривати сваки брод, чамац, човека на палуби...

- Ми смо били тим који је био потпуно независан. Све

време били смо у униформама Војске Србије, наоружани нашим оружјем... Чак смо и долетели нашим авионом „ан 26“, који је натоварен наоружањем и опремом прескочио даљину од Београда до Цибутија - наглашава Бранковић.

Српски специјалци морали су да се привикну на живот на таласима. На немирно море, монсунску климу, сталну будност, тесан животни простор, азијску кухињу коју је спремао кувар Филипинац.

- Ми нисмо морнари, већ специјалци, навикли на задатке на широком простору. Није било лако, али смо се изборили са свим проблемима. На броду јесте тесно. Али, људе то чини приснијим и ближим него што је то на копну - сведочи Купрешак.

Наши мировњаци истичу да су имали сјајан однос са посадом. "Каролина" је вавилонска кула нација и језика. Заповедник и први официр брода су Руси, у посади је био и један Пољак, и више Филипинаца.

- Од првог дана смо наступали као један тим, у коме је владао другарски однос. Организовали смо обележавања верских празника, једне друге даривали ситницима... Људи из мисије АТАЛАНТА нашли су се у чуду када смо се растајали. Цела посада, на челу са капетаном, изашла је на палубу и махала нам док смо излазили на обалу.

Искушења је било напретек. Афричка обала има чудну климу. Дневна температура достигала је 45 степени, а ноћу падала и до 25. Било је периода и хладноћа, где је помагала само зимска одећа.

- Са породицама смо се редовно чули. Имали смо мобилне телефоне и картице које су нам једном недељно омогућавале десетак минута разговора са Србијом - кажу Купрешак и Бранковић. ■

Р. ДРАГОВИЋ